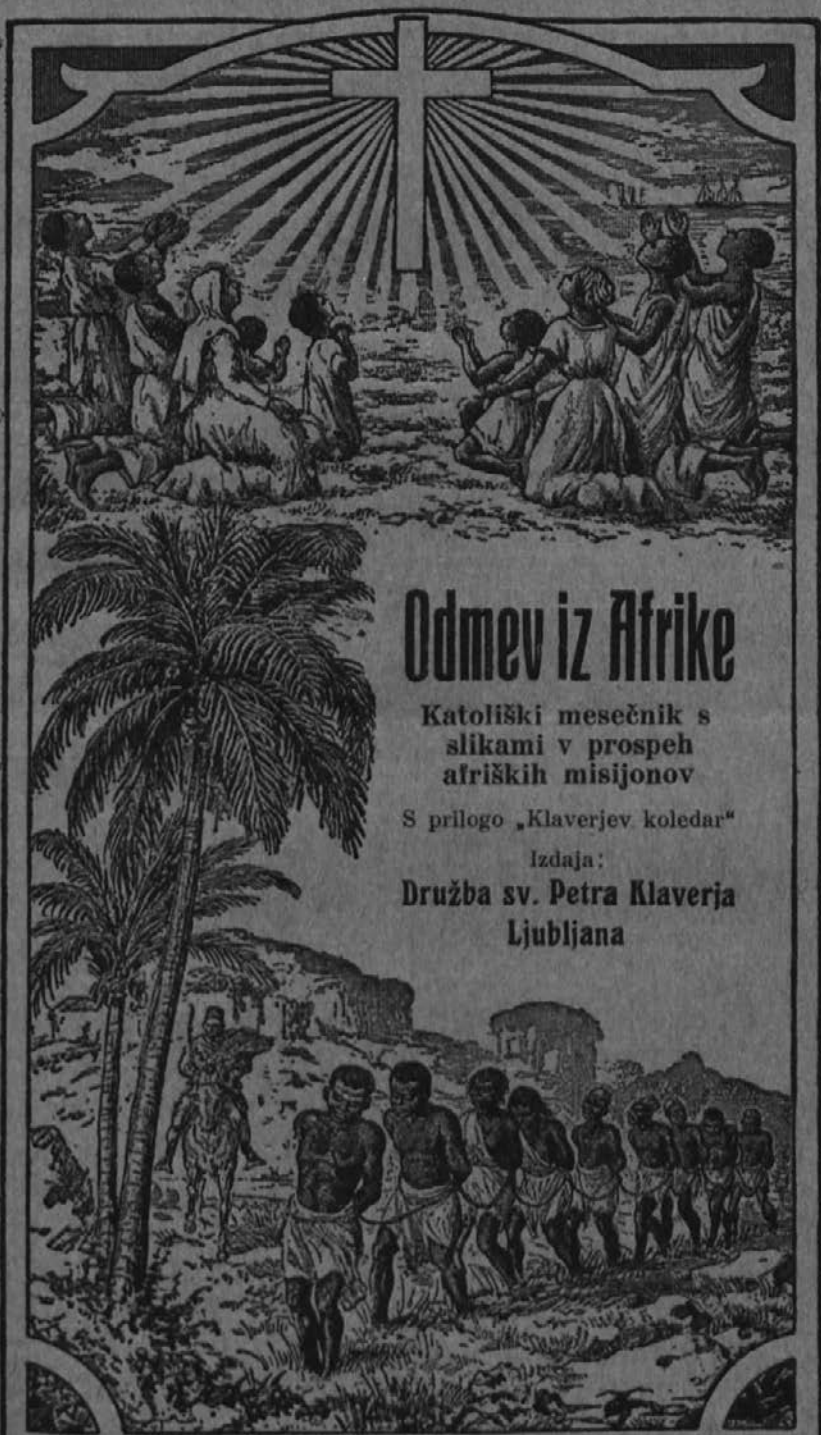

Poštnina plačana v gotovini.

Leto XXVI.

Štev. 9 in 10. September, oktober 1929.

Odmev iz Afrike

Katoliški mesečnik s
slikami v prosep
afriških misijonov

S prilogo „Klaverjev koledar“

Izdaja:

Družba sv. Petra Klaverja
Ljubljana

„Odmev iz Afrike“

izhaja v slovenskem, hrvaškem, poljskem, češkem, nemškem, ogrskem, italijanskem, francoskem, angleškem in španskem jeziku. Blagoslovljen po papežih Piju X., Benediktu XV. in Piju XI. Stane za vse leto v slovenski izdaji 8 Din, 5 L, 60 am. cts., 2 Š; s prilogo „Klaverjev koledar“ 13 Din, 7·20 L, 80 am. cts., 2·60 Š. — Naročila in milodare naslavlajte, prosimo, na:

DRUŽBA SV. PETRA KLAVERJA
LJUBLJANA, Metelkova ulica št. 1.

Za Julijsko Benečijo: Rim (23), via del' Olmata 16.

Za Avstrijo: Salzburg, „Claverianum“.

Vsebina: Kaj priganja ljudi. — Iz misijonov: Apostolski vikariat Gabun. — Katehisti za Šiluk. — O, koliko dobrega storijo katehisti. — Iz misijona Triashill. — Kratki poročila. — Afriška mati je pomagala. — Peter Randevo, vnet katehist. — Krst želja. — Zakaj misijonarji žele denarja. — Uslišane molitve. — Popolni odpustek.

Darovi.

Od marca in aprila 1929.

- Za afriške misijone v splošnem: D 14.879·35; Š 18.—; L 414.—.
Za sv. maše: Din 80.—.
Za evharističnega Zveličarja: Din 282.—.
Za gobavce: Din 424.—; L 5.—.
Za odkup sužnjev: Din 7.349.—.
Za botrinske darove: Din 4.897·30; Š 16.—; L 662.—.
Za zamorčke: Din 319·95; Š 5.—; L 10.—.
Za katehiste: Din 51.—; Š 5.—.
Za kruh sv. Antona: 6.182·60; Š 38.—; L 271·40.
Za misijonsko zvezo: Din 19.—.
Za otroško zvezo: Din 48·30.—; L 1·50.
Za mašno zvezo: Din 2.312.—; Š 336·35; L 298·90.
Za Klaverjev vinar: Din 1.—.
Za afriški tisk in katekizem: Din 399.—; L 15.—.
Za določene namene: Din 3 199·50; L 34·50.
Za določene misijone: Din 990.—.
Za zidavo šol: Š 18.—.
Za Klaverjevo družbo: Din 120.—.
Prispevki podpornikov in udeležencev: Din 537·50.
Neimenovana iz Lukovice darovala Din 200 kot botrinski dar
»Ann« in »Marija«; in Din 100 za najpotrebnejše misijone,
Tisočkrat „Bog povrni“ vsem blagim dobrotnikom!

Zahvale z darovi so dospele:

A čast Sv. Antonu (za kruh sv. Antona) M. O. Ljubljano 100 Din; neimenovana iz Smartna 100 Din. — A. Zg. v čast Mali Cvetki in grofici Mariji Ter. Ledóchowski 100 Din v zahvalo za zadobljeno zdravje.

Kraljica sv. Rožnega venca.

Prihodnost rožnega venca.

P. Biegner, misijonar v Marianhill-u.

Rožni venec je bil vsekdar najboljše orožje proti napadom hudobnih duhov, ki po izreku sv. Petra hodijo okrog kakor rjoveči levi. Zdi se pa, da bo ta priprosta, a mogočna molitev igrala še važnejšo vlogo sredi strašnih borb, ki jih bo morala prestati Kristusova nevesta sv. Cerkev v zadnjih časih v boju s svojimi sovražniki.

Blaženi Grignon de Montfort, eden največjih apostolov rožnega venca, se izraža o vplivu, ki ga bo imela preblažena Devica na potek dogodkov tiste dobe, takole: »Vsemogočni in njegova sveta mati si morata (kakor je bilo razodeto neki sveti duši, katere životopis je sestavil neki veliki služabnik božji), vzgojiti svetnikov, ki večino drugih svetnikov tako prekašajo v popolnosti, kakor cedre na Libanonu druge male grme na višavi. Te velike, vnete, z milostmi bogato obdarovane duše, izbrane v obrambo zoper sovražnike božje, ki vstajajo na vseh straneh, so napolnjene s posebno pobožnostjo do preblažene Device, se hranijo z njenim mlekom, jih razsvitljuje njena luč, jih

podpira njena roka in jih brani njena pomoč. Z eno roko bodo uničevale razkolnike z njih herezijami, krivoverce z njih krivimi verami, malikovalce z njih maliki in grešnike z njihovim zaničevanjem Boga; z drugo roko pa bodo zopet pozidali tempelj pravega Salomona, mistično mesto božje, kakor sv. očetje imenujejo preblaženo Devico, in bodo s svojim zgledom, besedo in dejanjem ves svet pripravili do tega, da bodo ljudje dostojno častili Marijo. Imeli bodo mnogo sovražnikov, toda le edino v čast božjo; dosegli bodo tudi s tem mnogo zmag, kakor je Bog razodel sv. Vincencu Ferrier-ju, temu velikemu apostolu svojega časa in misijonarju reda sv. Dominika. Ta je napovedal čas, v katerem bo po besedah božjega Odrešenika: »Ti si Peter, to je skala, in na to skalo bom zidal svojo cerkev in peklenska vrata je ne bodo premagala« (Mat. XVI. 18), cerkev zmagala in bo strta moč hudobnega duha.*

Blaženi Grignon de Montfort dostavlja temu: »Po Mariji se je začelo izveličanje sveta, po njej naj se tudi dovrši. Kakor je Bog v Mariji že razodel umotvor svojih rok, ko je prišel na svet, tako bo storil tudi poslednje čase. Ona je bila jutranja zarja, ki je šla pred Odrešenikom, ki je solnce pravičnosti. Ljudje jo morajo spoznati in priznati, zato da bodo spoznali in priznali tudi Jezusa Kristusa. Marija je pot, po kateri je Jezus Kristus prvič prišel k nam in ona bo to tudi tedaj, ko bo prišel drugič. Ako se hočemo približati Kristusu in mu slediti, moremo to storiti le po Mariji. Po njej bodo duše dospеле do popolnosti. Bolj kot kedaj mora Marija v poslednjih dneh pokazati svoje usmiljenje, svojo moč in milost. Svoje usmiljenje do ubogih grešnikov in zapeljanih, da se bodo izpreobrnili in povrnili v katoliško cerkev, da jih ona vodi in ljubeznjivo sprejme. Svojo moč, da jo vporabi zoper sovražnike božje, malikovalce, krivoverce, mohamedane, jude in trdovratne brezverce, ki bodo poskušali z javnim uporom z obljubami in grožnjami zapeljati k odpadu vse, ki se jim bodo ustavljali. Svojo milost pa, da goreče boritelje in služabnike Kristusa, ki se vojskujejo zanj, hrabri in podpira. Marija mora naposled hudiču in njegovim pomagačem biti tako strašna, kakor na vojsko pripravljena armada, in to prav posebno današnje dni, ker satan, ki dobro ve, da nima več mnogo časa za pogubljanje duš, bo podvojil svoj trud in svoj boj vsaki dan. Kmalu bo hujskal tudi na nova preganjanja in nastavljal grozne zanjke pravim otrokom Marijinim.*

• Tedaj je prišel trenutek, ko morate zgrabiti za molek, da boste po svoji verni molitvi kos vsem sedanjim in prihodnjim nevarnostim.

Tudi za izpreobrnitev paganov ga ni boljšega sredstva kot rožni venec, ki pridobiva obilnih milosti, kakor je to izkusil sv. Dominik, ki se je boril zoper zmote Albingencev.

— ■ —

Cerkev sv. Petra Klaverja.

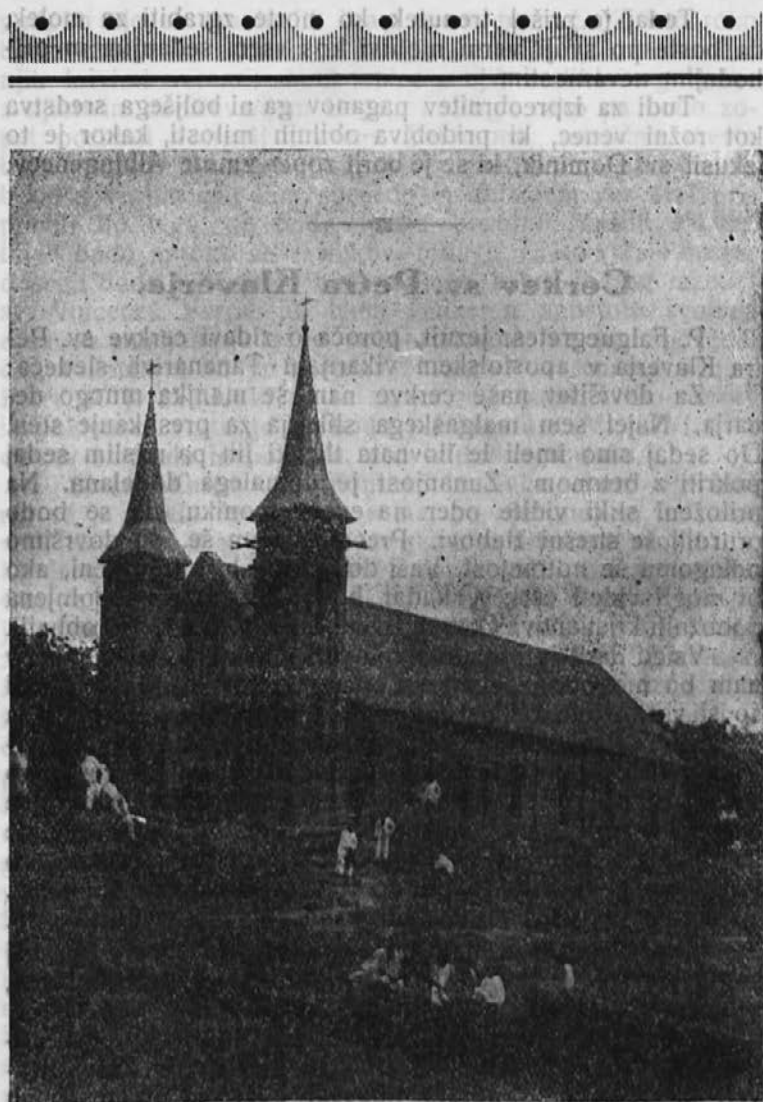
P. Falguegres, jezuit, poroča o zidavi cerkve sv. Petra Klaverja v apostolskem vikarijatu Tananariva sledeče:

Za dovršitev naše cerkve nam še manjka mnogo denarja. Najel sem malgaškega slikarja za preslikanje sten. Do sedaj smo imeli le ilovnata tla, ki jih pa mislim sedaj pokriti z betonom. Zunanost je domalega dodelana. Na priloženi sliki vidite oder na enem zvoniku, da se bodo pritrdili še strešni žlebovi. Preostaja nam še, da dovršimo polagoma še notranost. Vaši dobrotniki bi bili ginjeni, ako bi mogli videti cerkev, kadar bo ob praznikih napolnjena pobožnih kristjanov. O vseh Svetih je bilo tu 400 sv. obhajil.

Vsled daril in prostovoljnih prispevkov naših kristjanov nam bo mogoče izpeljati vse načrte. Revni a dobri farani so si vsako leto od ust pritrgali, kar je bilo treba dati za cerkev. Tudi svojega učitelja plačujejo s prostovoljnimi doneski. Vsako leto pridejo možje dva ali tri dni na cerkveno tlako. Skoro vsi so kovači in izdelujejo motike in rovnice na prvo roko. Ženske pa izdelujejo rute iz rafijeve tkanine in zaslužek darujejo ali za cerkev ali za šolo. Tako smo mogli postaviti našo lepo cerkev, ki ji ni para v okolici. V čast nam je pred protestanti, ki jih je v teh krajih mnogo.

V prvi vrsti pa nam gre za duše, ki so živ tempelj sv. Duha. Ako bi ne bili tako preobloženi z zunanjimi deli, bi se mogli še bolj posvetiti dušebrižništvu.

V čast farnega patrona smo zložili molitvico, ki jo molimo ob vsaki skupščini. Takole se glasi: »Sv. Peter Klaver, ki Ti je srce gorelo ljubezni božje in do nesrečnih sužnjev, ki si jim posvetil svoje življenje: prosimo Te, usmili se ubogih sužnjev poganstva in krivoverstva, ki jih je še toliko. Razsvetli jih, da zapuste svojo zmoto in vstopijo v hlev, iz katerega pojdejo v večno zveličanje. Amen.« — Upamo, da bo ta molitvica, ki se tolikokrat ponavlja, priključala iz nebes blagoslov izpreobrnjenja.

Cerkev sv. Petra Klaverja v Tananarivi.

Moliti moramo za izpreobrnitev paganov in krivovercev, potrebujemo pa tudi pomočnikov za to: učiteljev in katehistov. Jih je sicer mnogo, a vedno je ista težava: ne moremo jih primerno plačati. Ako pri nas delajo, se jim je treba že vnaprej pripraviti na žrtve in pomanjkanje. Koliko jih je sposobnih za to? Prosim torej za svoje kristjane, ki si žele učiteljev. Potrebujejo jih, kajti krivoverci zavajajo mladino v svoje šole. Bog nam pomagaj!

Molite za naš ubogi misijon. Mi nimamo več sredstev, da bi dovršili započeto. Tananariva šteje 6 fara, 4 duhovniki pa so stari že nad 70 let. V Bušlandiji so patri preobloženi z delom. Njih zdravje je izpodjedla mrzlica, vsak pa mora voditi kakih 30 misijonskih postaj.

Nova provinca za Kristusa Kralja.

Piše P. Theo Demont, duhovnik Srca Jezusovega.

In exitu Israel de Aegypto, domus Jacob de populo barbaro: tako je mrmral tiho zadovoljen misijonar, kajti končno se mu je izpolnila dolgo gojena želja. Cerkvi se je posrečilo, da je prodrla skozi barikade, ki jih je bila napravila v teku desetletij protikatoliška postavouaja. Priprave za nov misijon so bile že zdavnaj v teku. Težko je bilo le to, kako prodreti v kraje, ki jih je dosedaj imel v svoji oblasti protestantizem. Razna pogajanja z oblastmi so se sproti razbila ob vprašanju: »Koliko vernikov imate tukaj?« Na to nismo mogli dati odgovora, kajti katoliški misijonar je bil le redko stopil v to deželo. Končno se je vendar našlo sredstvo, ki je zaleglo.

Tu je stalo že več let prazno posestvo. Vse je bilo že razpadlo v razvaline, v bližini je stala samo še borna koča, ki je imela streho. Zraven nekaj puste zemlje, tako puste kakor duše, ki so mnogoštevilno bivale naokrog. Protestant, gospodar posestva, je bil sicer vedno prijazen do nas, vendar se nismo mogli nadejati take velikodušnosti, kot jo je pokazal. Eno posestvo smo bili od njega že skoro kupili za visoko ceno; zdaj nam je pa podaril razvaline kot protiuslugo za neko darilo, ki ga je prejel od nekega prefekta. Denar, ki smo ga za drugo poslopje že bili plačali, smo sedaj porabili za začetne stroške misijona.

Zdaj smo imeli prosto polje in nihče nam ni mogel več staviti ovir. Če smo dosedaj v strahu čakali, smo sedaj mrzlično delali. Treba je bilo iti med surove pagane, ki jih kultura ni bila še nič oblizala. Na plan v boj za duše! Vse mogoče in nemogoče smo spravili skupaj. Izposodili smo si velik šotor, ki naj bi bil misijonarjem v zavetje napram dežju in viharju. Naš stari, z žico prevezani avto je imel čast, da je vozil potrebne predmete za prve misijonarje na lice mesta. Bilo je to njegovo petje za slovo. Odprl nam je prefekturo. Kolikokrat so njegovi žarometi prodirali temo, da so našli prostor, kjer se je naselilo Najsve-tejše. Često tudi brez uspeha! In vendar je vzdržal in nam pomagal ustanoviti novo postajo v pokrajini Heršel.

Izhod iz Oliwala je bil v resnici »exitus Israel de Aegypto.« Ubogemu babiju — tako smo rekli svojemu avtu — smo marsikaj navezali na hrbet: veliki šotor z vsemi pritliklinami, tri postelje s plevnicami in odejami, peč s potrebno kuhinjsko posodo, tri dolge klopi, lopate in motike. Moral je napeti vse svoje moči. Naposled sva zlezla jaz in pater M. na avto in smo drveli skozi pokrajino Heršel ter po 6 urah prišli do cilja. Pol ure za nami se je pripeljal še prefekt z jedili in gna. dr. Henkamp, naša vrla misijon-ska zdravnica, ki je imela v misijonu pomagati v misijon-sko zdravniškem smislu.

Kazalo je, da bomo otvorili misijon med dežjem, gro-mom in bliskom. Hitro smo se spravili na delo, da postavimo šotor. Nevihta nas je sicer prehitela, a po kratkem času smo imeli postavljeno dovolj varno streho nad glavami. Pogovarjali smo se, kako je prijetno biti pod šotorom, varen pred dežjem in vročino, in smo tako čakali na voz, ki je imel pripeljati druge potrebščine. Prišel je in ni prišel. Bila je ura osem, bila je devet in ko je gna. zdravnica le tiščala, da je treba urediti tudi notranje razmere, sem se odločil, da odrinem nasproti. Naš baby je bil že odpel svojo poslovilno pesem: ni hotelo iti. Po mnogih motnjah in zaprekah me je naposled vendarle prinesel nazaj domov. O polnoči sem dobil brata Avgušтина, spečega v njegovem vozu. Njegova prva vožnja se je bila končala v strugi ne-kega hudournika. Ob 3. zjutraj sem došel v Aliwal truden sicer, a v zavesti, da bo z jutranjim solncem posijala večna luč v Heršel in oznanila, da stopa na svoj prestol Kralj Kraljev.

Smrtne žrtve vsled pomanjkanja vode.

Apostolski vikariat Reka Oranje.

Pise sestra Franciška Terezija, oblatinja sv. Franciška Saleškega.*

Pred mescem sem se vrnila v naš dragi misijon, ki je za časa moje odsodnosti moral toliko pretrpeti. Izza maja razsaja tu bolezen, in ne vemo, kdaj bo minila. Ljubemu Bogu je dopadlo, da nas je obiskal z mnogimi nadlogami; zlasti nam je poslal križ z vročinsko boleznijo. Mnogo otrok je zbolelo. Žal se nahaja naš ubogi misijon na tako tesnem prostoru, da ne moremo bolnikov zadosti ločiti od zdravih. Vsled tega so nekateri zboleli, ko so se drugi komaj nekoliko opomogli od bolezni. Naše blage sestre so mnogo trpele. Dva otroka sta bila tako oslabela, da celo zdravnik ni imel več upanja. Kot strežnice bolnikov so si sestre same nakopale to bolezen, dve naši laiški sstri sta zboleli na smrt; zlasti ena njiju je trpela hude bolečine. Bledla je tako, da nekaj dni ni vedela, kaj se godi okrog nje. Cel mesec je visela med življenjem in smrtjo in šele sedaj, v tretjem mesecu, njene bolezni se ji vrača zdravje.

Sestra Marija Jera, ki je šele 4 leta v misijonu, je tudi zbolela in šlo je tako hitro navzdol, da je viselo njeno življenje na nitki. V naglici so jo dejali v sv. poslednje olje, ker se je bilo bati, da se bo preselila še tisto popoldne v nebesa. Mnogo smo zanjo molili in Bog jo je obdržal pri življenju. Vendar se še dolgo ne bo opomogla in še to je negotovo, kajti jo je sama kost in koža. Še nikdar nisem videla človeškega bitja njene starosti 35 let, ki bi bilo tako šibko in slabotno, kakor je ona. Je ogrodje v pravem pomenu besede. Res, v službi božji se je čisto žrtvovala s tem, da je stregla ubogim za smrt bolnim otrokom. Spala je pri njih, jim izmivala rane in jih negovala z največjo skrbnostjo, ki jo ji je narekovala ljubezen božja. Zdaj leži v vročini in njeno stanje je smrtno nevarno.

Včeraj je zopet zbolel otrok in naš zdravnik, ki izza maja obiskuje naš misijon, je rekel, da bo šlo to tako naprej, dokler ne pridemo do boljše pitne vode. Zdravniki namreč dolže nezdravo vodo, ki jo moramo vživati skupno z živino, da je kriva vročinske bolezni. Morebiti se še spominjate, kaj sem vam nekoč pisala o vodi v Matjeskloofu, pa takrat še ni bilo tako hudo kot danes. Da bi

*) Glej naš članek „Misijoni brez pitne vode“ v januarski številki str. 4.

se omejil tifus, je ukazal, da naj se voda skuha pred uporabo. To je pa nemogoče, ker je pri nas v samostanu 75 oseb, da ne govorim o domačinih, ki stanujejo v misijonu. Pa saj nimamo niti potrebnih drv, da bi kuhali vodo za toliko oseb. Edino sredstvo da se obvarujemo tifusa bi bilo, da izkopljemo nov vodnjak in vzdiamo črpalko. To bi pa stalo nič manj kot 200 funtov šterlingov; mi pa smo docela revni. Ako ljubi Bog ne ukrene kake spremembe na vodi, smo v vedni nevarnosti tifusa. Kdo bo pa za uboge sirote delal in skrbel, kdo bo podučeval v šoli, ako sestre padajo kot žrtve bolezni?

O, gospa grofica, obvestite misijonske prijatelje, da nam primankuje najpotrebnejšega, vode, ki jo sicer celo živali dobivajo po mili volji. In mi se moramo s tem tako zelo truditi, da postavljamo celó življenje v nevarnost. Saj ne prosimo za kako nepotrebno stvar, ampak le za vodo, da si ohranimo zdravje in življenje. In kakšno plačilo bo dal Bog, ki ne pozabi niti kozarca mrzle vode onim, ki nam pomagajo z milosrčnim darilom, da moremo izkopati vodnjak, da si ohranimo življenje v misijonu! Ne bojim se umreti, gotovo ne! Rada bi prestala smrt, ako bi s tem pripomogla do zdrave pitne vode misijonu. Kakor vsaka druga sem izpostavljena mrzlici; toda kdo bo podučeval in opravljal vsa dela, ki pripadajo sedaj nam? Ako bi dobri kristjani v Evropi poznali bedo, ki jo imamo tu glede vode, radi bi nam pomagali. Voda tu je popolnoma nepokrita in izpostavljena blatu in vsakovrstni nesnagi. Ob dežju je voda docela neužitna. Greznico je treba takrat čisto izprazniti, in dokler se ne nateče nova voda, smo brez nje. O prosim, gospa grofica, usmilit se nas! Kako naj dalje živimo brez vode? Zdravnik sam je določil izpremembo vode kot edino sredstvo, da ustavimo tifus. Vse prijatelje v Evropi prosimo, da nam pridejo na pomoč v naši potrebi zavoljo sv. ran Izveličarjevih. Vrhu tega voda ni le nezdrava, ampak jo je tudi zelo malo, tako da ne moremo saditi zelja in sočivja, ki bi bi ga potrebovali za zdravje. Ne bomo nehali prositi, dokler ne dobimo vode, da si pogasimo žejo. Trdno zaupamo, da bomo dobili toliko podpore, da bomo izkopali vodnjak. Kako bomo tega veselil! O, naj bi kmalu prišel ta srečni dan, še predno bo mrzlica tirjala novih žrtev!

Draga gospa grofica, iz srca se zahvaljujemo za zaboj, ki smo ga prejeli od Vas. in ki je došel v dobrem stanju. Tisočkrat zahvala za vse in vsako stvar posebej. Toda, po-

magajte nam še glede vode. Prihodnji mesec začnemo zidati novicijati; radovedna sem, če bomo tedaj že imeli dosti vode za žganje opeke. To je moja največja skrb, ker naše zdravje zavisi od dobre, sveže, pitne vode. S ponovno zahvalo in novo prošnjo priporočam se Vam, blaga dobrotnica, v trdnem upanju, da nam omogočite vodnjak z zdravo pitno vodo.

Izkaz

po Družbi sv. Petra Klaverja razdeljenih misijonskih milodarov v letu 1928.

Razne misijonske družbe v Afriki so z ozirom na njih posebne potrebe in na število njihovih vikarijotov dobile sledeče:

Misijonarji Afrike (Beli očetje)	528.731—
Očetje Svetega Duha	717.660·70
Lijonska misijonska družba	414.892·40
Očetje družbe Jezusove (jezuiti)	228.616·45
Sinovi presvetega Srca Jezusovega	221.602·15
Frančiškani	57.333·10
Kapucini	161.795 50
Benediktinci	177.270·40
Oblati Marije Brezmadežne	2·9.618—
Palotinci	30.433 70
Oblati sv. Frančškega Saleškega	91.378·85
Lazaristi	77 398·90
Očetje Brezmad. Srca Marijinega (Scheutveld)	104.006 95
Premonstratenci	29.355·20
Mašniki Srca Jezusovega	119.902·40
Misijonska družba sv. Jožefa (Mull Hill)	159.268·35
Očetje iz Montforta	56.130 10
Misijonarji N. Lj. Gospe delle Salette	43 774 50
Misijonarji della Consolata	133.872—
Sinovi Brezmad. Srca Marijinega (Fernando Poo)	21.644 55
Redemptoristi	35 398 35
Misijonarji v Marianhillu	35.351·95
Dominikanci	26.095 15
Serviti	39 352·75
Salezijanci	26 369 50
Križarji	16.955—
Misijonarji Presvetega Srca	24 231·30
Trinitarci	6.237·35
Bratje katoliških šol	7.401 90
Katolški Kopti	11.723 80
Svetni duhovniki	7.275·05
Bele sestre N. Lj. Gospe Afriške: za 7 misijonov	11.689·85
Črne sestre N. Lj. Gospe Afriške: za 2 misijona	2.000—
Dominikanke: za 14 misijonov	32.307·70

Sestre Dragocene krvi: za 25 misijonov	57.628:75
Sestre N. Lj. Gospe Apostolov: za 11 misijonov	22.395:35
Oblatinje sv. Frančiška Sal.: za 10 misijonov	30.451:75
Sestre Božje Previdnosti: za 4 misijone	10.123:95
Sestre sv. Jožefa Kluniškega: za 7 misijonov	13.406:—
Frančiškanke od Calais: za 3 misijone	12.466:15
Frančiškanke misijonarke Marijine: za 4 misijone	5.714:85
Hčere svete Ljubezni: za 1 misijon	1.078:40
Pobožne Matere Nigrizia: za 4 misijone	10.370:25
Usmiljenke sv. Vincencija: za 3 misijone	5.649:—
Palotinke: za 1 misijon	3.020:95
Frančiškanke Mill Hilla: za 2 misijona	7.000:—
Oblatinje sv. Frančiška: za 4 misijone	18.929:50
Križarke iz Mencinga: za 6 misijonov	6.672:60
Benediktinke: za 4 misijone	13.449:65
Sestre della Consolata (Turin): za 2 misijona	6.144:40
Sestre sv. Družine in presv. Srca: za 1 misijon	2.000:—
Katehistinje Brezm. Spoč. Marijinega: za 1 misijon	4.527:60
Sestre iz Baldegga	1.113:40
Spravna družba Marije Reparatrix	5.293:70
Sestre Svetega Duha: za 1 misijon	3.268:75
Služabnice Marijine: za 1 misijon	3.150:—
Misijonarke sv. Rožnega venca: za 1 misijon	1.850:—
Usmiljenke: za 1 misijon	2.132:90
Uboge sestre Nazareške: za 1 misijon	1.389:—
Katehistinje Marije Brezmadežne: za 1 misijon	2.000:—
Karmeličanke: za 1 misijon	855:05
Različne kongregacije misijonskih sester	330:70
Družbi „Miva“ za promet v misijone	3.057:—
Zbirka sv. Treh kraljev, poslano sv. kongregaciji za razširjanje vere	4.825:30
Razni stroški za misijone: tiskovine za propagandni namen, nakup paramentov, nabožnih predmetov in drugih reči	256.634:40
Ustanove za črne seminariste in katehiste	342.267:05
Glavnice od katerih uživajo obresti še dobrotniki	59.785:—
	<u>4.816.062:25</u>
Ostaneček za leto 1929	5.981:—
	<u>4.822.043:35</u>

Skupaj lir 4.822.043:35
t. j. dinarjev 14.612.252:50

Rim, 25. aprila 1929.

Melanija pl. Ernst
tajnica.

Marija Falkenhayn
vrhovna voditeljica.

Našim zvestim misijonskim prijateljem.

Četudi ne mine dan, da ne bi se dvigala iz src pomožnih misijonark hvaležna molitev za vse dobrotnike proti nebu, so vendar časi in prilike, ko si hvaležnost utere

pot tudi potom besede. Tako priliko nam nudi danes priobčeni seznam daril za 1928, ki dokazuje, da so se darovi, poslani misijonom, ponovno povečali. Kakor je ljubljena ustanoviteljica Klaverjeve družbe ponovno pri predavanjih zatrjevala misijonskim prijateljem, ima Družba previsoko misel o misijonskih prijateljih da bi mislila, da pričakujejo zahvale ali hvalisanja. Zato se omejimo na kratki a globoko iz srca prihajajoči: Bog plačaj! Lahko to pobožno željo izrazimo tudi v imenu vseh misijonarjev, ki so prejeli v teku leta denarne vsote ali darove, naštete v izkazu. Saj je ta izkaz zahvala na malem prostoru, zahvala iz vseh delov črne Afrike, ki prihaja na Klaverjevo družbo. V mnogih zahvalah se obeta tudi, da se bodo opravile sv. maše za dobrotnike, kar jim je gotovo najlepše plačilo.

Ako pa hočemo biti povsem odkriti, moramo razodeti dobrotnikom tudi drugo vsebino misijonskih pisem: velikopotezni načrti, ki pa se bodo mogli le tedaj uresničiti, ako — no, ako bodo tudi naši dobrotniki velikopotezni. In to jim pač ne bo težko, saj velja, da božje Srce razveselimo, mu njegovo ljubezen do nas poplačamo in njemu, ki je dal vse, prav vse za nas, povrnemo le del tega, kar nam je zapustil v porabo.

— ■ —

Kdo nam bo pomagal sezidati cerkev Kristusu Kralju?

P. Röhr, O. M. I., piše iz Nazareta (Južna Afrika) 31. I. 1929. Družbi sv. Petra Klaverja:

Pošiljam malo pismo, da poprosim za ustanovitev misijona Kristusa Kralja v Warrenton. Bili ste tako prijazni, da ste mi že nakazali vsoto 50 angl. funtov. Prav iz srca se Vam zahvaljujem za to velikodušno podporo in nastopam, zaupajoč v Vašo dobroto, z novo prošnjo, da pričujoče pismo objavite, da se morda najde kdo, ki bo dostavil še manjkajočo ničlo ali nam vsaj pomagal z manjšim ali večjim darom, da sezidamo to šolsko cerkev Kristusu Kralju v čast:

Ze nad 2 leti skušamo ustanoviti katoliški misijon v veliki zamorski naselbini pri Warrenton. Sprejetih je 56 prosilcev za sv. krst; pa žal, zadnji čas ni napredka. Deloma ni izvežbanih katehistov, deloma nimamo prave cer-

kve. Pomanjkanje poslopja je eden poglavitnih vzrokov, da se jih priglasijo tako malo nanovo. Izprva smo porabili za službo božjo neko zamorsko kočo, ki je bila za prvotno malo število zadosti prostorna. Nekega dne pa je močen veter in silno deževje podrlo našo slabotno cerkvico-kočo. Bili smo prisiljeni, da opravljamo za nekaj časa službo božjo na prostem, dokler nismo postavili druge, prostornejše koše, ta kočica je nekoliko večja, toda zadnje izredno veliko deževje je razmehčalo ilovnate stene tako, da se je zid močno nagnil in se bo prej ali slej podrl. Že iz začetka je hotel naš prednik vikarijata v tej Warrenski naselbini sezidati šolsko cerkev. Prijazni misijonski dobrotniki so poslali svoje prispevke, doslej vsega skupaj 50 angl. funtov. Moralo pa bi biti 500 angl. funtov. Kje se bo dobil velikodušni dobrotnik, ki bo številki 50 obesil še eno ničlo; ali kdo hoče pomagati, da se 50 izpremeni v 500? Kdo hoče pomagati, da sezidamo šolsko cerkev v čast Kristusu Kralju?

Knjige v afriških narečjih.

„Katokoli in Kabrais govorijo en jezik, ki je docela podoben jeziku Tem. Steylinski misijonarji so napravili v jezikoslovnem oziru veliko delo; sestavili so namreč veliki in mali katekizem, velike in male zgodbe, abecednik in snov za molitvenik, besednjak in slovnico v jeziku Tem. To je bil res najboljši način, kajti kaj naj počno brez znanja jezika? Abecednik bom dal tukaj tiskati. Ravno kar pregledujemo rokopise katekizma in zgodb, da jih spravimo v sklad z izdajo istih knjig, pisanih v jeziku Ewe, in da izenačimo pravopis. To delo smo izročili nekdanjemu učencu steyliskih misijonarjev, ki je sedaj učitelj v Lome, ki pripada plemenu Kotokoli. Kakor hitro bo delo dovršeno, Vam bom poslal rokopise v stavljenje.“

Msgr. Cessou, apostolski vikar v Togo.

Kakor je iz zgornjega pisma na Družbo sv. Petra Klaverja razvidno, kako potrebne in koristne so knjige v afriških narečjih, tako se mora vsakdo prepričati o važnosti podjetja, ki je bilo ustanovljeno za nabavo takih knjig. To je „Delo afriškega tiska“, ki ga je ustanovila Družba sv. Petra Klaverja, in je ena izmed glavnih panog v korist afriških misijonov.

Marija svojih ne zapusti.

Piše misijonar Kampling iz Mill Hill-a, apostolski vikar Zgor. Nila.

Nedavno se je tukaj primerilo nekaj zelo žalostnega. Neki petek popoldne je šel mlad Evropejec s 4 zamorskimi dečki na lov na slone. Ko je naletel na čredo pet slonov, je odložil puško, da bi jih fotografično posnel. Med tem ko se je bavil s fotografiranjem, prišla mu je žival čisto tiho za hrbet in ga zgrabila z rilcem ter ga vrgla s tako silo ob bližnje drevo, da se je zlomilo deblo. Potem ga je zver pobrala in še udrihala z njim ob deblo. Skušal se je splaziti proč, a slon se ga je iznova lotil. Pokleknil je nanj, ga zgrabil potem zopet z rilcem in ga vrgel daleč preko sebe v travo. Tam je ubožec ležal 2 uri brez pomoči, toliko časa, da so ga našli njegovi pomagači. Nosili so ga 3 ure do Sinje, najbližjega mesta.

Tu ga je zdravnik za silo obvezal in ga poslal z motorjem v slavno protestantsko bolnišnico pri Kampali. V soboto zvečer ob 9. so dospeli ž njim tja. Blagi zdravnik nam je sporočil, da so mu izročili Evropejca, ki ga je slon grozno zdelal in ki sedaj želi duhovnika. Takoj se je napravil en pater na pot in dobil bolnika na operacijski mizi pri operaciji, ki je trajala 2 uri. Podelil mu je sv. poslednje olje. Zdravnik je rekel misijonarju, da ne more razumeti, kako je mogoče, da ubožec sploh še živi. V nedeljo zjutraj je misijonar bolnika zopet obiskal, ki je pa sedaj že govoril. Bil je katoličan, ki pa že 15 let ni izpolnjeval svojih krščanskih dolžnosti. Prebiral je agnostične knjige, kar mu je zamorilo vero. Zagotavljal pa je mašniku, da je vedno mnogo držal na češčenje Matere božje. Medtem, ko ga je slon mikastil, je klical Marijo na pomoč, naj ga ne pusti umreti brez duhovnika. Umrl je prihodnji četrtek v jutro, pokrepčan s tolažili sv. vere. To je zopet dokaz, kako koristno je češčenje Matere božje, ki je očitvidno rešila dušo tega moža.

Uslišane molitve

na priprošnjo pok. grofice M. T. Ledóhowske,

Postrežnica preč. gospoda bi morala biti operirana na želodcu. Operacija bi bila smrtno nevarna, a bi vendar ne dovedla do popolnega ozdravljenja. Gospod duhovnik je obljubil, ako na priprošnjo grofice M. Terezije Ledóhowske postrežnica ozdravi brez operacije, da bo poslal vsako leto 100 Din kot zahvalni dar toliko časa, dokler

bo ona sposobna za delo. Prejeli smo že drugo pošiljatev à 100 Din. Postrežnici smo bili poslali podobico pokojne grofice. Sedaj je popolnoma zdrava.

Neka dobrotnica je poslala zahvalni dar v čast pokojni grofici M. Tereziji Ledóchowski. Njen 18. letni sin, v S., je bil brez službe in je želel, da bi dobil službo. Zaupajoč na pomoč pokojne grofice, je res dobil službo, čeprav je za isto službo prosil že en starejši od njega.

„Z veliko hvaležnostjo napram blagi dobrotnici, pok. grofici Ledóchowski danes poročam zopet o izrednem uslišanju. Dve leti je bil neki mladi človek brez službe. Bil je ves obupan. Trudil sem se zanj na vse načine in sem njega in njegovo zadevo priporočil tudi pok. grofici Ledóchowski. In glej! Včeraj sem zvedel, da je dobil zelo dobro službo. Zdaj je prost vseh skrbi. — Znano Vam je, kako sem bil tudi jaz zadnji čas uslišan v neki zadevi, ki mi je 7 let delala velike skrbi. Zdaj je vse lepo urejeno. Srčna hvala dobri in mogočni priprošnjici pri ljubem Bogu. Rad bom poslal vsak mesec nekaj za afriške misijone, dokler bom le mogel.“ Župnik L.

„V neki važni zadevi, ki je bila čisto obupana, sem se obrnila na Vašo blagokojno ustanoviteljico in obljubila objavo. Pomoč in uslihanje je prišlo čisto nenadoma in se mi zdí skoro čudežno, tako da rada javim to Klaverjevi družbi, da s tem tudi druge navdušim, da se v potrebi zatečejo k pok. grofici Ledóchowski.“ M. M. v V.

„Pošiljam 25 šilingov v zahvalo za izredno hitro ozdravljenje neke rane, ki se je gnojila po operaciji. S tem izpolnujem obljubo, ki sem jo bila naredila pok. grofici Ledóchowski.“ V. v B.

„Sreča, po kateri sem leto in dan hrepenela: da bi namreč neka mi prijateljsko znana uradna oseba izpremenila svoje mišljenje, se imam zahvaliti priprošnji grofice Ledóchowske. Tudi v dveh drugih zadevah sem bil uslišan, ko sem na pomoč klical ljubo ranjko. V obeh slučajih sem obljubil objavo z darilom za afriške misijone. Naj bi število tistih, ki iščejo pri njej pomoči in jo dobijo, bilo vedno večje!“ Župnik L.

„Neki gospodični, ki v neki zadevi ni bila uslišana navzlic mnogim prošnjam in molitvam, sem svetovala, naj opravlja devetdnevnicu k materi Mariji Tereziji. Še ni minil teden, ko mi je dotična naznanila silno vesela, da je uslišana. V zahvalo pošiljam dar za zamorčka.“

V. K. v B.

„Obrnila sem se v veliki potebi na blagopokojno grofico Ledóchowsko in mi je očitno pomagala. V zahvalo pošiljam 100 Din.“

M. B. v L.

Neka žena se zahvaljuje blagopokojni grofici Mariji Tereziji Ledóchowski za uslihanje v neki težki družinski zadevi potem ko jo je zaupno klicala na pomoč. Obljubila je obavo. Iz hvaležnosti je podarila žena 300 lir za misijone in dolgo, zlato verižico za na oltar.

„Najprisrčnejša zahvala gr. Mar. Ter. Ledóchowski, da sem bila rešena groznega zobobola in dvakrat velike nesreče pri živini. Pošiljam 100 Din za misijone.“ M. B. Hrenova.

Neimenovana iz Šmartna ob Dreti se zahvaljuje grofici Ledóchowski za uslišano prošnjo in daruje dar 100 Din za misijone.

Blagopokojni grofici Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo: župnik K. —; župnik M. —; župnik K. —; N. N. Lucija, Jul. Ben. se ji priporoča v nevarni bolezni in daruje 50 L; neka druga oseba iz istega kraja se priporoča istotako in daruje 10 L.

Opomba uredništva: V polnem soglasju z odloki Urbana VIII. izjavljamo, da vsako posamezno in vse skupaj, kar je zgoraj rečeno o „čudežnem“ in podobnem, podvržemo brez pridržka razsodbi svete Cerkve. Oznake kakor „blažen“ in „svet“, v kolikor se nanašajo na umrle, o katerih čednostnem življenju sv. Cerkev še ni razsodila, nimajo namena, da bi na kak način prehitvale razsodbo apostolske stolice.

Poganstvo umira . . .

Afrika sprejema krščanstvo bolj in bolj. Duh božji veje preko te dežele, ki je bila doslej tako zapuščena, in vsi hrepene po sv. krstu. Sicer bo poganstvo bržkone še mnogo let obstajalo v deželi, vendar polagoma umira. Očividno se je približala ura odrešenja. Naj bi nam Bog poslal sodelavcev, toda svetniških, kajti takih Afrika potrebuje. Evropska kultura, ki prodira vedno dalje, je nam tudi v veliko pomoč. Odpira nam pota. Kakor povsod, tako tudi tukaj Bog uresničuje svoje načrte s tem da se poslužuje ljudi, celo svojih sovražnikov.

P. Cardona C. S. Sp. Lunda v Angoli.

Po stopinjah sv. Petra Klaverja.

9. septembra obhaja sv. Cerkev god velikega zamorskega apostola Petra Klaverja. Rojen je bil v Verdu v Španiji in že zgodaj vstopil v Družbo Jezusovo. Na mile njegove prošnje so ga poslali predstojniki v Kartageno v Južni Ameriki, kjer je deloval 40 let izredno plodovito kot misijonar med sužnji zamorci, ki so bili tja poslani iz Afrike.

Konec prejšnjega stoletja je Bog hotel v življenje poklicati misijonsko družbo, ki sedaj opravlja dela usmiljenja med ubogimi sužnji v Afriki v duhu sv. Petra Klaverja. Je to Družba sv. Petra Klaverja, ki se trudi, da z besedo in tiskom opozarja vernike na afriške misijone in jih navaja, da jim pomagajo z molitvijo in darovi. S tem, da je družba srečno zvezana z žensko versko ustanovo in z svetnim društvom z udi obojega spola, daje katoličanom vseh stanov priliko, da na lahek način zadoste svoji misijonski dolžnosti. Dekletom pa, ki so vnete za misijone, omogoča, da skrbe v bogoljubnem življenju za lastno izveličanje, obenem pa za dušni blagor ubogih zamorcev v Afriki. Namenu primerno sodalinje Klaverjeve družbe, tudi pomožne misijonarke za Afriko imenovane, ne gredo same v misijonske dežele, ampak ustmeno in pisмено delujejo za misijone v civiliziranih deželah. Za svoje udejstvovanje imajo široko polje. Delujejo zlasti pisмено. Sodalinije urejujejo in razpošiljajo časopise, prevajajo misijonska pisma in poročila, dopisujejo z misijonarji v vseh delih Afrike, potrjujejo prejem obilno došlih darov, zaračunavajo jih in zneske pošljejo mesečno v Afriko. Stavijo in tiskajo knjige v jeziku domačinov, da jih potem izroče misijonarjem. Izdelujejo in popravljajo tudi cerkveno obleko, Razpošiljajo predmete za afriške misijone itd. Pomočnice

„Pomožne misijonarke“ pri stavljenju afriških knjig.

družbe (sestre laike) deloma pomagajo sodalinjam po meri svoje šolske izobrazbe pri njih duhovnem delu, deloma pomagajo pri stavljenju, tiskanju in knjigoveštvu kakor tudi pri razpošiljanju časopisov. Ostale pa opravljajo dela, ki so za prospeh celote prav tako potrebna in zato istotako zaslužna, domača dela v kuhinji, pri šivanju, pranju, na vrtu in — kjer imajo ekonomijo — tudi v hlevu in na polju. V mestih, kjer ima Družba svoje podružnice, pride k temu delu se drugostik z ljudstvom, da ga pridobe z besedo in sliko za misijone. Zato imajo take podružnice svoje pisarne, delavnice in muzeje.

Več o Družbi se lahko podučiš iz brošur: „Z besedo in tiskom“ in „Poklic pomožne misijonarke za Afriko“. Glede sprejema v verski zavod se obrni na vrhovno voditeljico Klaverjeve družbe v Rimu (23) via dell' Olmata 16.

Poročila Propagande.

Od apostolskega vikarijata Nyanza, ki ga upravljajo Beli očetje, sta se odločila 2 nova vikarijata: Bukoba in Mwanza. Apostolski vikar v Bukobi je P. Burkard Huwiler, apostolski vikar v Mwanzi P. Anton Oomen.

P. Hiral O.F.M. je bil imenovan za ap. vikarja ob Sueskem prekopu.

Popolni odpustki,

ki jih lahko dobe udje Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji.

21. septembra, na praznik sv. apostola Matevža,

24. septembra, na praznik Mar. Rešiteljice ujetnikov,

15. oktobra, na praznik sv. Terezije,

28. oktobra, na praznik sv. apostolov Simona in Jude Tadeja.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pism in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Rimu.

Odgovorni urednik: prof. Watel.

Za tiskarno „Tiskovnega društva“ v Kranju: Jos. Linhart.

Misijonskemu papežu Piju XI. ob Njegovi zlati maši.

*Poklanja družba sv. Petra Klaverja v globokem spoštovanju
in otroško vdani hvaležnosti.*

Stoletja pol je) v večnost odhitelo,
kar prvič si stopil pred Gospodov oltar
in s srcem mladostnočistim, z dušo veselo
Najvišjemu si daroval svoj prvi dar.*

*In šel si na delo z isto dušo veselo.
In z delom tudi Bogú si se daroval.
Samó za Boga srce Ti je vse plamtelo,
Gospod pa se Tebe lahkó je radoval.*

**) Sveti oče obhaja zlato sv. mašo 20. decembra.*

*In vodil više in više pot je Tvojo,
namestnika Sinu svojemu Te je izbral.
Izročil Ti Kristus je Cerkev, nevesto svojo,
in ključe nebes — kot Petru некоč — Ti je dal.*

*In zdaj ves širni svet se ti klanja, časti Te —
Gospod si gospodov, vladarjev najvišji vladar —
modrosti in učenosti vzor slavi Te,
ob zlati maši za darom poklanja Ti dar.*

*In mi? Kaj k nogam, o Oče, bi ti položili?
Kak dali hvaležnosti bi in ljubezni Ti dar?
Kako naj mi bi ta zlati Tvoj dan proslavili,
ko stopiš kot zlatomašnik pred božji oltar?*

*Glej, srca v molitvah hočemo združiti,
vse želje združiti v eno gorečo željó:
Naj da Ti dolgo še modro in krepko voditi
nevesto božjo, Cerkev, dobrotno nebo.*

*In kar Ti vedno najbolj pri srcu je bilo:
da vera širila bi se v vse dele sveta
in src bi čim več se v Kristusu veselilo —
veselje to Tebi in nam vsem naj Večni da!*

Tu rex gloriae, Christe! — Ti si kralj slave, Kristus!

Proti koncu svetega leta 1925 je vpeljal slavno vladajoči sv. oče papež Pij XI. praznik Kristusa-Kralja in to na ponovno prošnjo cerkvenih knezov in ljudstva. 31. decembra istega leta je sv. oče posvetil ves svet Kristusu Kralju.

On mora vladati! To je Kristusova pravica, ker je Bog in mu je Oče izročil ljudstva v dedščino. To je tudi naša sreča; kajti njemu služiti se pravi: vladati. On mora vladati našemu srcu, našemu razumu, naši volji s postavo ljubezni, po svojem svetem Duhu, po svoji sv. Cerkvi. To vlado priznavamo, jo želimo, jo hočemo sebi in vsemu človeštvu, ki naj je sposobno, da doume, kako sladko je breme Gospodovo in kako lahek njegov jarem.

Ljubezen Kristusova, ki jo je srce sv. očeta polno, in ki sega do skrajnih mej zemlje, nagiba sv. očeta, da jo nakanja zlasti najbednejšim v daljnih krajih, ki vsled svojih verskih zmot še niso člani njegove črede. On želi, da zlasti zanje molimo, da se jim oznani sv. Evangelij in tako pridejo k njegovi čredi.

Praznik Kristusa Kralja pride na zadnjo nedeljo oktobra. Zato je odločil sv. oče v pisanju sv. kongregacije obredov od 14. aprila 1926, da naj bo predzadnja nedelja v oktobru kot predhodnica splošnega kraljestva Kristusovega s tem, da je ta dan splošen dan molitve in dela v korist misijonov. Ta dan, tako stoji v pisanju, naj se ljudem oznani važnost misijonov, da se bodo duhovniki in ljudstvo za misijone vneli . . . Ta dan bo sladko vplival na Srce Jezusovo, da izprosi, da bo Njegovo kraljestvo kmalu splošno priznано. Ta dan je mogoče dobiti popolni odpustek pod navadnimi pogoji, ki se more darovati tudi dušam v vicah, zlasti onim, ki molijo za izpreobrnjenje nevernikov.

Prijatelji afriških misijonov, že križarska molitvena vojska za Afriko nas veže vse skupaj v mogočno molitveno zvezo. Pridružimo veseli k svojemu apostolskemu programu še to nedeljo, ki jo je sv. oče določil in jo želi. Letos pride ta dan na 20. oktober. Ne pozabimo ta dan Kristusu Kralju kaj posebnega žrtvovati v molitvah, miloščini, širjenju kraljestva božjega itd., da s tem pospešimo dan, ko Kristus v Afriki splošno zavlada. In da ne pozabimo, hočemo že zdaj odločiti, kaj nameravamo storiti. To dejanje podložnosti, edinosti in ljubezni in žrtve bo pri Bogu izprosila milosti za nas in za sv. očeta v tem letu njegove zlate maše.

Razširjajte naše koledarje:

KLAVERJEV KOLEDAR 1930

ima kot prilogo lepo sliko sv. Avguština. Pripoveduje ganljive povestice iz misijonske črne Afrike.

1 koledar 5 Din. Pri naročilu 10 izvodov enajsti povrh.

Misijonski koledarček za mladino 1930

Prinaša izredno lepe povestice in slike iz življenja ljubih zamorčkov. — Cena samo 3 Din. Pri naročilih 10 izvodov enajsti povrh.

Vsem častilecem sv. Petra Klaverja toplo priporočamo knjižico

Življenje sv. Petra Klaverja.

Cena Din 1·50; L 0·60; Š 0·15 (brez poštne).

Poklic pomožne misijonarke

Cena Din 4·—; L 1·50; Š 0·60.

Priporočila v molitev

so dospela iz: Ljubljana — Filovci — Sromlje — Duplje — Vel. Kostivnica — Kuršenci — Breznik — Mihovce — Vransko — Žalec — Žužemberk.

Spomin za umrle.

† Preč. g. župnik Josip Kos, Otalež, Jul. Benečija.
† Mr. Kumer, Vransko, večletna naročnica in dobrotnica; — † Tezija Petkovšek, Idrija.